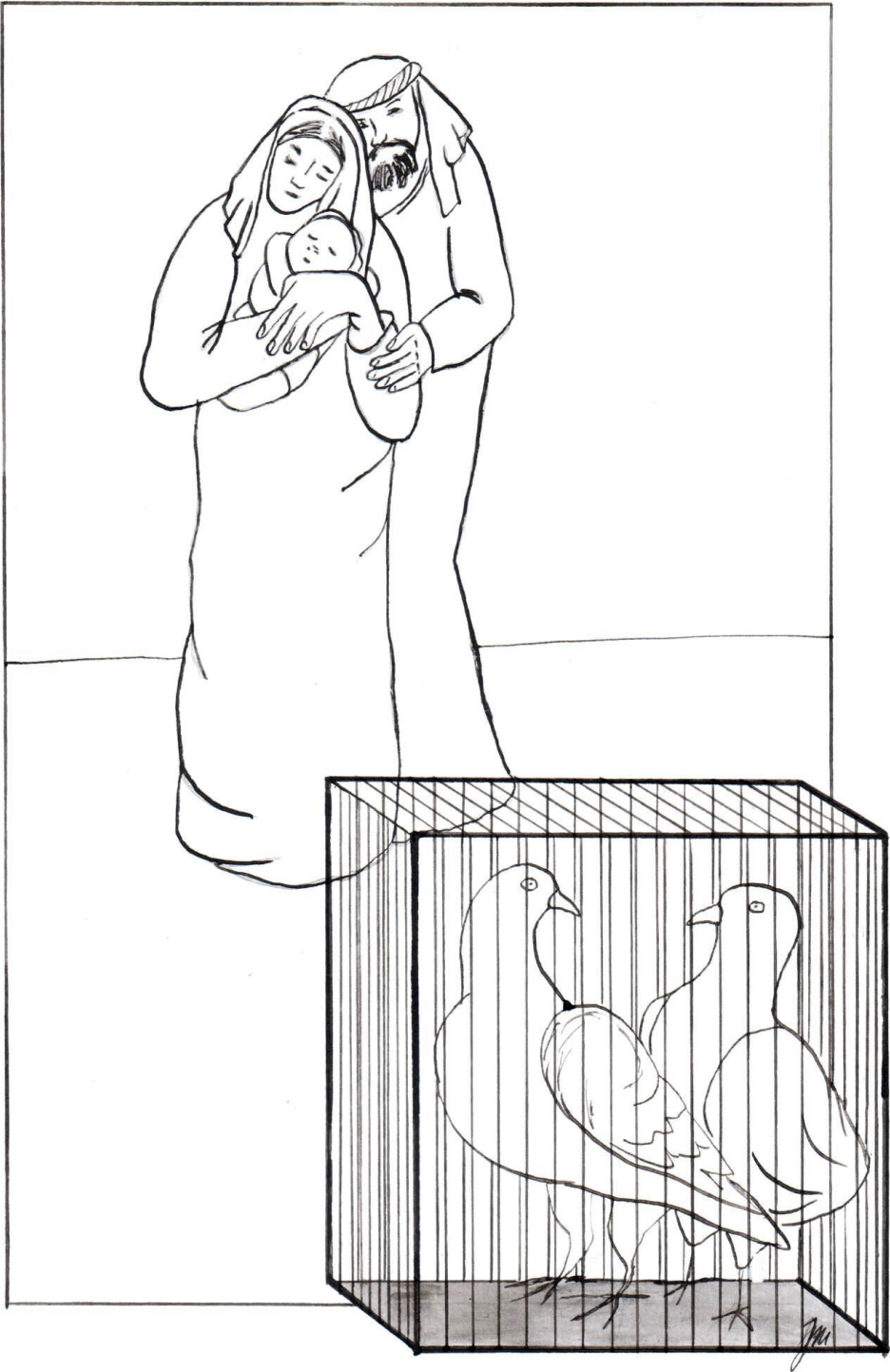

Přinesli Ježíše do chrámu

Svátek Svaté rodiny cyklu B

SPOLU SDÍLÍME JEDEN BOŽÍ ZÁMĚR

Evangelium (Lk 2,22-40)

Když nadešel čas očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: 'Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu.' Přitom chtěli také podat oběť, jak je nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata.

Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný a očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. Od Ducha svatého mu bylo zjeveno, že neužří smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal ho do náručí a takto velebil Boha: „Nyní můžeš, Hospodine, podle svého slova propustit svého služebníka v pokoji, neboť moje oči uviděly spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvětlení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu.“ Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: „On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“

Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova – bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupění Jeruzaléma.

Když vykonali všechno podle Zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.

Panna Maria a Josef udělali to, co všichni věřící židovští manželé po narození prvního dítěte: šli svého prvorozeného zasvětit Bohu. A právě tam o nich Bůh věděl a počítal s nimi. Bůh s námi počítá a chce se nám ukázat právě tam, kde děláme to, co všichni ostatní, tedy to, co máme dělat.

POROZUMĚNÍ

Prvorozené: to, co bylo prvorozené, mělo Izraelitům připomínat, že jejich život a všechny jeho plody patří Bohu.

Oběť znamenala vzdát se něčeho svého, části života – proto byla používána živá zvířata, jejichž život zástupně při oběti skončil.

Dvě holoubata: chudší lidé obětovali holoubata namísto beránků; Josef a Maria tedy nepocházeli z bohatší vrstvy obyvatel Palestiny.

Pronikne meč: Simeon poukazuje na budoucí Mariino utrpení, jímž se bude podílet na utrpení Kristově.

Podle zákona: Maria a Josef se řídili nařízenými Mojžíšova zákona, ale spása je už „připravena pro všechny národy“.

POSELSTVÍ

Bůh si přeje, abychom se podíleli na jeho životě a souzněli s tím, co rozechvívá jeho srdce. Boží srdce je naplněno láskou. Bůh touží lásku rozdávat, sdílet s druhými, nadchnout pro tuto lásku druhé. To v našich lidských podmínkách zákonitě přináší těžkosti. První problém tkví často v našem srdci, které se rádo točí kolem sebe sama. Ježíš, Maria a Josef nám ukazují, jak máme překonávat naše sobectví, jak máme být schopní měnit naše představy o životě podle Božích výzev. To znamená také být ochotní opustit své pohodlí, představy a přebytečná pravidla.

Když necháme Boha v našem životě působit, určitě se to mnoha dalším lidem nebude líbit („znamení, kterému se bude odporovat“). Možná to bude proto, že to bude ohrožovat jejich klid, zaběhnutý pořádek nebo jejich představu o životě.

Maria a Josef byli do tohoto Božího dobrodružství zataženi nejvíc. Co od nich Bůh vlastně chtěl? A co Bůh vyžaduje od nás? Jak se na tento náš úkol máme nejlépe připravit? Boží život se určitě nepodobá nějaké stojaté vodě slepého ramena řeky, kde postupně hnije všechno, co tam uvízne. Je to spíš pohyb, otevřenost a překvapení.

VÝZVA NA TÝDEN

V tyto dny zkus přemýšlet nad tím, jaký záměr měl Bůh se Svatou rodinou a jaký záměr má asi s tebou? Už jsi ve svém životě zahlédl nějaké stopy Boží?